

“Ser professor permet veure de primera mà els canvis entre les generacions”

Entrevistem Paco Tovar

Paco Tovar va ser catedràtic de Literatura Hispanoamericana a la Universitat de Lleida.

-Com van ser els teus inicis a la Facultat de Lletres?

Vaig començar el curs 1980/1981, ocupant una plaça vacant. Vaig arribar provinent de Barcelona, on havia acabat la carrera l'any 1976. En aquell moment vaig impartir les assignatures de Semàntica, Lingüística general i Sintaxi. Més endavant ja vaig ser professor de l'àmbit de literatura, i en concret de la meua especialitat, la literatura hispanoamericana.

-Com era l'ambient de l'època?

Era un ambient molt familiar. Tots els professors ens coneixíem, i fins i tot alguns vam compartir pis durant alguns anys. La relació amb els alumnes també era molt propera. Tots tenien molt interès i motivació en els estudis. Als primers cursos eren un grup nombrós d'estudiants, però a mesura que avançaven s'anaven especialitzant.

Quan es va passar de l'edifici del Roser al Seminari va haver-hi un canvi en aquesta relació, ja que, per diverses circumstàncies, vam passar de tenir els despatxos sempre oberts a tenir cada cop menys tracte amb els alumnes.

-Recordes algun esdeveniment significatiu d'aquests anys?

A la primera època hi havia poca activitat relativa a congressos i seminaris, ja que no es disposava de suficients recursos econòmics. A mitjans dels anys 80 ja es van començar a organitzar més jornades, com les que es feien anualment de Cinema, Història i Literatura. Dins d'aquests cicles es projectaven pel·lícules en Super-8 i es feien debats a les sales de cinema de la ciutat.

Quan ens vam traslladar al Seminari, hi havia molta activitat en aquest sentit. L'àmbit de Filologia Francesa era molt dinàmic. Va ser molt important també la fundació de l'Associació Espanyola d'Estudis Hispànics, l'any 1992, que va tenir lloc aquí a Lleida i va consolidar els estudis hispanoamericans al nostre país. Més endavant, el 1994, es va celebrar el primer Congrés de l'Associació.

-Com ha canviat l'educació universitària durant els últims anys?

Moltíssim. Ser professor permet veure de primera mà els canvis entre les generacions, ja que els alumnes que arriben cada any sempre tenen la mateixa edat, i es pot veure com la preparació de base dels estudiants s'ha anat deteriorant de forma accelerada. Durant els primers anys recordo que l'interès dels alumnes era molt alt, en canvi ara ha anat disminuint.

Defenso molt l'educació presencial, que afavoreix el diàleg i l'intercanvi d'idees, i ara sembla que es mantindrà una certa virtualitat.

-Quins reptes creus que haurà d'afrontar la Facultat de Lletres en el futur?

En general, les titulacions d'Humanitats s'han anat convertint en estudis tangencials. Tot s'ha centralitzat en les ciències més pràctiques. És una tendència general, que he pogut comprovar al fer classes en països com Itàlia, França, els Estats Units o Argentina, tot i que és cert que als països llatinoamericans s'ha conservat més l'interès per les Lletres.